

Népi hangszerek a múzeumban

A Dél-Alföld népi hangszereiből láthatnak kiállítást az érdeklődők a Tessedik Sámuel Múzeumban július végéig Hanzó Teréz néprajzos muzeológus jóvoltából. A megnyitó közönsége május 9-én nem csak a kiállított tárgyakat sípokat, furulyákat, dudákat, citerákat, népi hegedűket szemlélhette meg, de zenei ízelítőt is kapott. Mindjárt az

elején Nagy Gábor játszott Dél-alföldi dallamokat kecskefejes dudáján. Ezután nyitotta meg Csaszvan András a Vajda Péter Művelődési központ igazgatója a kiállítást, bepillantást nyújtva a népi hangszerek és a népzene, valamint a népzenei hagyományok megőrzésének történetébe. Ez utóbbihoz kapcsolódóan feltevette a kérdést: Vajon úgy kell-e ezekre a tárgyakra nézni, mint élettelen kiállítási tárgyakra? S mindjárt válaszolt is a kérdésre, mikor azok – Hanzó Mihály, Litavec Pál, Brandecz Ferenc –

névét említette, akik még ma is meg tudják szólaltatni ezeket a régi hangszereket. Például hozta a Zima János jóvoltából Szarvason gyakran felhangzó tárogató muzsikát és elismeréssel szólt arról, hogy Ágoston Béla a dudán és tárogatón játszott zenéjében felismerhetők a népzenei elemek. A zene megváltozott ugyan, de a fiatal művész keresi

azt az utat, amelyen a XXI. századba vezeti be ezeket a hangszereket és dallamokat.

A kiállítás megnyitóján résztvevőknek ezután a szegedi Rozsdamaró Zenekar két tagja, Nagy Gábor és a szarvasi gyökerű Lipták Dániel játszott népi hangszereken a különböző tájegységek zenéjéből, a muzsikálást meg-meg szakítva az egyes hangszereket is bemutatva a közönségnek. A kiállítás-hoz kapcsolódóan a művelődési központban levetítették az Életek éneke című filmet.

Emléksorok dr. Palov Józsefről

Már tíz éve, hogy elhunyt dr. Palov József tanár, a szarvasi múzeum megalapítója. A Szarvas és Vidéke 18. és 19. számában idézte meg alakját, tekintette át pályáját és munkásságát. Egy Miskolcon élő volt tanítónőképzős tanítványa által az évforduló alkalmára írt lírai, megható, őszinte visszaemlékezés jutott el szerkesztőségünkhöz, melyet változtatás nélkül közlésteszünk.

Jól mondja a népi bölcsesség, hogy nem hal meg az, akire emlékeznek. Még inkább él a tanár emléke számtalan tanítványa lelkében, egész személyiségében, amely a tanuló évek alatt éppen a tanár emberi magatartása, tantárgyának élményanyaga hatásaként alakul ki.

Hadd emlékezzem osztálytársaim nevében Palov tanár úrra, biológia tanárunkra, osztályfőnökünkre!

Nehéz időszakban, 1950-54-ben voltunk a Szarvasi Tanítónőképző növendékei. Mégis szerencsésnek mondhatjuk magunkat, mert olyan tanárok tanítottak, akik példát mutattak emberi és szakmai tekintetben, tartásuk volt, egyéniségek és kiváló pedagógusok voltak, köztük Palov tanár úr is. Az utóbbi időben rendszeressé váló osztálytalálkozóinkkor tisztelgünk emléktáblájánál, felidézzük alakját, a szakma szeretetéről valló biológia órákat, lebilincselő magyarázatait, szemléletes vázlatait. Felkeltette érdeklődésünket a természet, a növény- és az állatvilág iránt, s mi igyekeztünk minél több ismeretet szerezni. Talán nem véletlen, hogy egyik osztálytársunk kiváló agrármérnök lett. Még ma is őrök egy harmadik osztályos biológia füzetet, amely híven mutatja, milyen igényes munkát kívánt, de azt is, milyen pontos, áttekinthető, jól használható vázlatokkal, rajzokkal segítette tanulásunkat.

Számonkérése kitűnő pedagógiai érzéken és tapasztalatán alapult, tanulásra ösztönzött. Hatott ránk varázslatos valóságérzéke, realista szemlélete, amely fanyar humorral párosult. Ezt különösen kedveltük, egyéniségének sajátos vonása volt.

Számonkérése kitűnő pedagógiai érzéken és tapasztalatán alapult, tanulásra ösztönzött.

Hatott ránk varázslatos valóságérzéke, realista szemlélete, amely fanyar humorral párosult. Ezt különösen kedveltük, egyéniségének sajátos vonása volt.

Élénken él bennünk az osztályfőnöki órák meghittsége. Emberi nagysága itt bontakozott ki igazán. Tőle tanultunk hitet, életszemléletet; amelyet életünkben, pályánk során munkánkban felhasználhattunk. Példáján tanultuk meg, hogy értelmes célokért érdemes élni, dolgozni és erős akarattal, teljes odaadással cselekedni. Nagyon jól emlékezünk arra, hogyan vetette meg a múzeum alapjait. Mi még megtapasztaltuk azt a lelkesedést és elszántságot, ahogyan elkezdődött az anyag gyűjtése. Már akkor érzékeljük, hogy milyen fontos ez a tevékenység a településnek, mely abban az időben még nem volt ilyen szép és városias, mint most, de mi szerettük. Beszélt régészeti, néprajzi gyűjtőmunkájáról, örömeiről, gondjairól. Vállalta a fizikai munkát is. Erejét és idejét nem kímélte, lelkesedése akkor sem hagyta el, ha akadályokba ütközött. A múzeum anyagának folyamatos gyűjtése, fejlesztése, teljessé tétele szenvedélyvé vált. Utólag nyugodt szívvel mondhatjuk: a múzeum az élete volt. Számunkra is igazi öröm, hogy nagy álma, a szarvasi múzeum létrejött, gazdag anyaga megőrizi az utókor számára a település múltját. Sokat és szívósan, nagy kitartással dolgozott ezért 1951-től haláláig.

Éppen tíz éve, hogy feladta munkás életét, megvált szeretett családjától, s ithagyott bennünket, hálás tanítványait és sok-sok tisztelőjét. Mi emlékezünk! Emlékezünk mindig egyenes, őszinte egyéniségére, a terveit megvalósítani akaró és tudó emberre. Emlékezünk a kiváló, tudós tanárra, aki számtalan dolgozat, cikk, tanulmány, könyv szerzője; aki mind az elmélet, mind a gyakorlat terén eredményesen tevékenykedett. Sokat köszönhet neki Szarvas város. És sokat köszönhetünk mi is, akiknek az a szerencse adott meg, hogy tanítványai lehetünk. Hálás szívvel emlékezünk a tanár úrra és a feledhetetlen szarvasi diákévekre. S amíg ez így lesz, közöttünk él, nem hal meg az, akire emlékeznek.

Leszó Józsefné Igaz Jusztina

PANORÁMA KÁVÉZÓ

SZARVAS KOSSUTH TÉR 3/2

MÁJUS 16. PÉNTEK 23 ÓRÁTÓL

DJ NEWL BEAUTIFUL C.

LEMEZBEMUTATÓ ESTJE

BELÉPŐ: GOO HUF

AZ ELSŐ 50 BELÉPŐ INGYEN DEDIKÁLT CD-T KAP

INFO :70/553-94-98